

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 8Sžf/109/2014
Identifikačné číslo spisu: 1011201902
Dátum vydania rozhodnutia: 30.11.2016
Meno a priezvisko: Mgr. Peter Melicher
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2016:1011201902.2

ROZSUDOK

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Mgr. Petra Melichera a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Kataríny Benczovej, v právnej veci žalobcu: UNIPARTNER, s. r. o., Lazaretská 15, 811 08 Bratislava, zastúpený: JUDr. Roman Hajdučík, advokát, Ľ. Fullu č. 3, 841 05 Bratislava, proti žalovanému: Finančné riaditeľstvo Slovenskej republiky, Lazovná 63, Banská Bystrica, o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. I/222/17348-92098/2011/992692-r zo dňa 14.09.2010, konajúc o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 238/2011-80 zo dňa 10. júna 2014, jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 3S 238/2011-80 zo dňa 10. júna 2014 mení tak, že rozhodnutie žalovaného č. I/222/17348-92098/2011/992692-r zo dňa 14. septembra 2011 podľa § 250j ods. 3 O.s.p. z r u š u j e a v e c v r a c i a žalovanému na ďalšie konanie.

Žalovaný je p o v i n n ý nahradiť žalobcovi trovy konania vrátane trov právneho zastúpenia vo výške 325,07 €, na účet právneho zástupcu žalobcu JUDr. Roman Hajdučík, so sídlom Ľ. Fullu č. 3, 841 05 Bratislava, do 3 dní odo dňa nadobudnutia právoplatnosti tohto rozsudku.

Odôvodnenie

Napadnutým rozsudkom Krajský súd v Bratislave (ďalej len ako „krajský súd“ alebo „súd prvého stupňa“) podľa ust. § 250j ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (ďalej len ako „OSP“) zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal zrušenia žalobou napadnutého rozhodnutia žalovaného č. I/222/17348-92098/2011/992692-r zo dňa 14.09.2011, ktorým potvrdil daňovú exekučnú výzvu správcu dane zo dňa 30.05.2011 pod č. 600/340/128524/11Byr, ktorou oznámil žalobcovi ako daňovému dlžníkovi, že na základe exekučného titulu vykonateľného výkazu daňových nedoplatkov správcu dane č. 600/232/30332/11/Ball zo dňa 08.02.2011 zostaveného ku dňu 08.02.2011 z údajov evidencií daní žalobcu vo výške 4034,83 € začal daňové exekučné konanie. O trovách konania rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi ich náhradu nepriznal.

Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že po preskúmaní spisového materiálu a

administratívneho spisu žalovaného ako aj rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia, poukazujúc na ust. § 17 ods. 10 zákona o správe daní (ak nemožno doručiť písomnosť do vlastných rúk právnickej osobe na adresu jej sídla, ktorú nahlásila správcovi dane pri plnení svojej registračnej povinnosti, písomnosť sa považuje za doručенú adresátovi po 3 dňoch od vrátenia nedoručenej písomnosti správcu dane, a to aj vtedy, ak sa ten, kto je oprávnený konať za právnickú osobu, o tom nedozvie).

Konajúci súd v intenciách uvedených v uznesení Najvyššieho súdu Slovenskej republiky dospel k záveru, že správca dane doručoval rozhodnutie o pokute č. 600/232/241419/10/Ball zo dňa 24.11.2010, ako aj výzvu správcu dane na podanie daňového priznania č. 600/232/173636/10/Ball zo dňa 16.08.2010 na aktuálnu adresu sídla spoločnosti uvedenú vo výpise zo Obchodného registra SR a to Lazaretská 15, 820 07 Bratislava, kde mal žalobca sídlo od 24.01.2006 do 10.03.2011 a zásielky sa vrátili s poznámkou pošty „adresát neznámy“. Krajský súd mal za to, že výzva na podanie daňového priznania ako aj rozhodnutie o pokute ako aj exekučný titul boli doručенé v súlade so zákonom a nadobudnutím právoplatnosti tohto rozhodnutia bolo daňové konanie právoplatne skončené. Krajský súd dospel k záveru, že žalobca nevyčerpal možnosť súdneho prieskumu zákonnosti exekučného titulu a jeho dôvody v štádiu exekučného konania týkajúceho sa práve exekučného titulu.

Po preskúmaní exekučnej výzvy v rozsahu podľa § 76 ods. 5 písm. a/, b/ zákona č. 511/1992 Zb. a nezistil žiadne okolnosti, ktoré by nastali po nadobudnutí právoplatnosti exekučného titulu. Vzhľadom na uvedené krajský súd po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a tento aj po právnej stránke správne posúdili. Súd má za to, že napadnuté rozhodnutie i postup žalovaného bol z pohľadu žalobných dôvodov v súlade so zákonom a nakoľko námietky žalobcu neodôvodňujú zrušenie napadnutého rozhodnutia žalobcu v celom rozsahu podľa § 250j ods. 1 OSP zamietol. O trovách konania súd rozhodol podľa § 250k ods. 1 OSP tak, že neúspešnému žalobcovi právo na ich náhradu nepriznal.

Proti rozsudku krajského súdu podal v zákonnej lehote odvolanie žalobca, ktorý uviedol, že rozhodnutie prvostupňového súdu vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci a tiež bol neúplne zistený skutkový stav veci, pretože súd nevykonával navrhnuté dôkazy, ktoré žiadal vykonať už v pôvodnom súdnom konaní a navrhol aby Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave zrušil podľa § 221 ods. 1 písm. h/ OSP a vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Dôvodil, že exekučný titul ako aj exekučná výzva bola vydaná v rozpore so zákonom, a že exekučný titul nie je vykonateľný, nakoľko mu nebol riadne doručенý a je preto nezákonný. Uviedol, že nemohol vykonať súdny prieskum exekučného titulu z dôvodu, že tento mu nebol doručенý, napriek tomu, že sa na rovnakej adrese zdržiava od r. 2006.

Podľa žalobcu daňový úrad Bratislava I potom ako mu bola z pošty vrátená nedoručená zásielka s prečiarnutým poštovým smerovým číslom a poznámkou adresát neznámy neskúmal riadne príčinu nedoručenia, tak výzvy na podanie daňového priznania, ako aj exekučného titulu (pokuty za údajné nepodanie daňového priznania) a nekontaktoval konateľov spoločnosti, aby podali vysvetlenie príčiny predpokladaného nepodania daňového priznania. Podľa žalobcu mal správca dane doručiť zásielku tiež prostredníctvom svojich zamestnancov v súlade § 17 ods. 1 zákona o správe daní a poplatkov. Ak by tak urobil musel by zistiť, že žalobca má aj naďalej sídlo na Lazaretskej ul. 15 v Bratislave.

Podľa žalobcu žalovaný nepreukázal, že nebolo možné doručiť písomnosť určenú do vlastných rúk právnickej osobe na adrese jej sídla Lazaretská ul. 15 v Bratislave ani dodržanie povinnosti podľa § 17 ods. 3 zákona o správe daní a poplatkov. Na vchode do budovy je neustále od r. 2006 tabuľa s označením UNIPARTNER a v budove pracujú všetci konatelia žalobcu. Skutočnosť, že pošta pravdepodobne omylom alebo z nedbanlivosti uviedla na zásielke poznámku adresát neznámy podľa žalobcu nepreukazuje, že písomnosť nebolo možné doručiť žalobcovi. Podľa jeho názoru sa preto nemohla uplatniť fikcia doručenia podľa § 17 ods. 10 zákona o správe daní a poplatkov. Nemožnosť doručenia musí byť nemožnosť objektívna a nie subjektívna neschopnosť poštového podniku doručiť zásielku daňovníkovi. Na preukázanie nemožnosti doručenia zásielky mal Daňový úrad Bratislava I využiť iné možnosti doručovania písomnosti, a to predovšetkým prostredníctvom svojich zamestnancov podľa § 17 ods. 1 zákona o správe daní a poplatkov: „Tieto písomnosti však môže (daňový úrad) doručiť i svojimi zamestnancami.“ Vzhľadom na dôležitosť písomností a následkov ich nedoručenia takto

musel a mal Daňový úrad Bratislava I postupovať aj vzhľadom na daňovú históriu žalobcu, ktorý si riadne plnil svoje povinnosti a nemal v minulosti nedoplatok voči štátu na dani z pridanej hodnoty ani inej dani.

Podľa žalobcu daňový úrad Bratislava I porušil základnú zásadu daňového konania podľa § 2 ods. 1 a 2 zákona o správe daní a poplatkov. (1) V daňovom konaní sa postupuje v súlade so všeobecne záväznými právnymi predpismi, chránia sa záujmy štátu a obcí a dbá sa pritom na zachovávanie práv a právom chránených záujmov daňových subjektov a ostatných osôb zúčastnených v daňovom konaní. (2) Správca dane postupuje v daňovom konaní v úzkej súčinnosti s daňovými subjektmi a pri vyžadovaní plnenia ich povinností v tomto konaní použije len také prostriedky, ktoré ich najmenej zaťažujú a umožňujú pritom správne vyrubiť a vybrať daň).

Žalovaný v písomnom vyjadrení k odvolaniu žalobcu uviedol, že trvá na svojom rozhodnutí č. I/222/17348-92098/2011/992692-r zo dňa 14.09.2011, ktorým potvrdil daňovú exekučnú výzvu Daňového úradu Bratislava č. 600/340/128524/11/Byr zo dňa 30.05.2011, a že sa stotožňuje so stanoviskom Krajského súdu v Bratislave vyjadrenom v predmetnej žalobe, v ktorej sa uvádza, že „Krajský súd v Bratislave v intenciách uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v Bratislave sp. zn. 8Sžf/74/2012 na nariadenom pojednávaní preskúmal napadnuté rozhodnutie v rozsahu dôvodov uvedených v žalobe ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo a dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie ako aj postup správnych orgánov boli v súlade so zákonom“.

Ďalej sa v citovanom stanovisku uvádza, že „súd po preskúmaní spisového materiálu a administratívneho spisu žalovaného ako aj rozhodnutia žalovaného a správneho orgánu prvého stupňa dospel k záveru, že neboli zistené žiadne skutočnosti, ktoré by odôvodňovali zmenu alebo zrušenie napadnutého rozhodnutia, ... Krajský súd v Bratislave po preskúmaní veci dospel k záveru, že správne orgány dostatočne zistili skutkový stav veci a tento po právnej stránke správne posúdili“.

Na základe uvedeného žalovaný navrhuje, aby Najvyšší súd Slovenskej republiky uznesenie Krajského súdu v Bratislave č. 3S 238/2011-80 zo dňa 10.06.2014 potvrdil.

Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej aj ako „najvyšší súd“) ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP) preskúmal napadnutý rozsudok, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo, v medziach podaného odvolania (§ 212 ods. 1 OSP v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá OSP), odvolanie prejednal bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 250ja ods. 2 OSP), keď deň vyhlásenia verejného rozhodnutia bol zverejnený minimálne päť dní vopred na úradnej tabuli a na internetovej stránke Najvyššieho súdu Slovenskej republiky www.nsud.sk (§ 156 ods. 1 a 3 OSP v spojení s § 211 ods. 2 OSP a § 246c ods. 1 veta prvá OSP) a dospel k záveru, že odvolaniu žalobcu je možné vyhovieť.

Podľa § 244 ods. 1 OSP v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy.

Podľa § 244 ods. 3 OSP rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

Podľa § 250j ods. 3 OSP súd zruší napadnuté rozhodnutie správneho orgánu a podľa okolností aj rozhodnutie správneho orgánu prvého stupňa a vráti vec žalovanému správneho orgánu na ďalšie konanie, ak bolo rozhodnutie vydané na základe neúčinného právneho predpisu alebo rozhodnutie je nepreskúmateľné pre neúplnosť spisov správneho orgánu alebo z dôvodu, že spisy neboli predložené. Súd zruší rozhodnutie správneho orgánu a konanie zastaví, ak rozhodnutie vydal orgán, ktorý na to nebol podľa zákona oprávnený. Rozsahom a dôvodmi žaloby v týchto prípadoch nie je súd viazaný.

Z obsahu súdneho spisu a pripojeného administratívneho spisu odvolací súd zistil, že pripojený administratívny spis správneho orgánu nie je úplný. Na č.l. 31 je v súdnom spise založené rozhodnutie

Daňového úradu Bratislava I č. 600/340/29842/11/Byr zo dňa 07.02.2011 Daňová exekučná výzva podľa § 76 ods. 2 zákona č. 511/1992 Zb. voči daňovému dlžníkovi UNIPARTNERS, s. r. o so sídlom Lazaretská 15, 811 08 Bratislava, DIČ: 2021600031, IČO: 35 824 298, t.j. viac ako mesiac pred tým, než bola uvedená adresa žalobcu zapísaná do obchodného registra (zápis z 10.03.2011).

V administratívnom spise správcu dane sa pritom nachádza prípis z 08.02.2011, č. 600/232/30333/11/Ball. o odstúpení nedoplatkov na ďalšie vymáhanie, kde je však uvedená adresa dlžníka UNIPARTNERS, s. r. o. so sídlom Lazaretská 15, 820 07 Bratislava, DIČ: 2021600031, IČO: 35 824 298 a Výkaz daňových nedoplatkov DÚ Bratislava I č. 600/232/30332/11/Ball. z 08.02.2011, kde je taktiež adresa Lazaretská 15, 820 07 Bratislava, hoci už dňa 07.02.2011 Daňový úrad Bratislava I vedel a vydal rozhodnutie s adresou daňového dlžníka Lazaretská 15, 811 08 Bratislava. V administratívnom spise sa však nenachádza žiadny prípis ani doklad o tom, ako už mesiac pred zápisom novej adresy žalobcu do obchodného registra o tejto adrese daňový úrad Bratislava I vedel.

Podľa názoru Najvyššieho súdu Slovenskej republiky krajský súd a žalovaný rozhodli bez toho, aby sa zaoberali všetkými podkladmi, na základe ktorých bolo vydané žalobou a opravným prostriedkom napadnuté a súdom a žalovaným preskúmané rozhodnutie v tejto veci. Bez úplnej spisovej dokumentácie nie je možné posúdiť ani vecnú stránku rozhodnutia (skutkovú a právnu), a preto sa odvolací súd v danom štádiu konania vecnou stránkou sporu ani nezaoberal.

S poukazom na uvedené Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 250ja ods. 3 veta druhá OSP v spojení s § 246c ods. 1 OSP a § 220 OSP napadnutý rozsudok Krajského súdu v Bratislave zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. I/222/17348-92098/2011/992692-r zo dňa 14. septembra 2011 podľa § 250j ods. 3 OSP zrušil a vec vrátil žalovanému na ďalšie konanie.

Najvyšší súd Slovenskej republiky zároveň priznal žalobcovi náhradu trov konania podľa § 250k ods. 1 OSP z dôvodu jeho úspechu vo veci. Priznaná náhrada trov konania predstavuje trovy konania vzťahujúce sa ku konaniu na krajskom súde a odvolacom súde a pozostáva zo zaplateného poplatku za žalobu a odvolanie, t.j. 1x 66 € a 1x 70 € a trovy právneho zastúpenia v prvostupňovom konaní vo výške 189,07 €, ktoré pozostávajú z dvoch úkonov právnej pomoci po 71,37 € +2 x režijný paušál 7,41 € a 20% DPH, teda spolu 142,74 € + 14,82 € +DPH 20% - 31,51 €, celkom trovy právneho zastúpenia 189,07 €. Trovy celkom 325,07 €.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 01.05.2011).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.